

omni quo par est verb(orum) honore rogo velis eum civitate ornare Aca-
demica; ad cineresque permanebo

Magnifici Tui Nominis

Te magnifice Vir adit Juvenis ||Henrik Hällström||, morum probitate,
diligentia et ingenii acumine insignis, H(ällström), civitatem ambiens Aca-
ademicam. Etsi omnia quæ in Scolis publicis *tradi solent*, perlegerit, atque
insuper etiam Anabasin Cyri et algebram didicerit initiaque linguæ Teuto-
nicæ degustaverit Tamen De juvene laudato optime valere verbium illud.
10 Eum non multa sed multum legisse, certe examine instituto quisque per-
spiciet. Non Possum igitur non confiteri jucundissimum mihi fore, si sem-
per juvenes huicce similes Tibi commendare liceret, Omnique quo par est
verborum honore rogans, velis M(agnifice) V(ir) pro solita tua humanitate
eum voti compotem facere ad cineres usque permanebo

M(agnifice) V(ir)

N(ominis) T(ui)

cultor humilimus

Joh. Vilh. Snellman.

20 Helsingfors: die 19. Maji 1832

115 A. C. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 21. V 1832
HUB, JVS handskriftssamling

Palo den 21. Maii 1832.

Hulda Älskade Janne.

30 Långe har jag förläfvat väntat svar på mitt sednaste brev — och ofta varit
ledsen då jag på så långe ej haft några underrettelser ifrån dig — men vad
kan vara ordsaken till din så långa tystnad. ofta har jag tengt att du kansie
ännu är siuk och icke är boende i Hälsingfås men ändå hade du bort kunna
lemna mig hälst ett par rader. Jag kan dock ej förebå dig — Goda janne
därföre fast du nu betalar mig. då jag Skälvv ofta nog dröit med att svara på
dina brev.,

40 nu ventar vi Pappa och August hem fåse hur lenge de ännu dröijer. till
Midssommarn hoppas vi att de äro hemma hvaröfver jag tror dig redan för-
utse vår gledie och äfven delta i den samma Ehuru du icke är närvarande
hos oss.

Du lærer vel redan veta att Carolina Montgomerij är död och att hon
dog hos Göran Snellman i G(amlä)C(arleby). Jag såg henne j höstas då jag
var rester till nemde Stad. Skulle jag då kunnat tro att jag såg henne för förs-
ta och sista gongen. lycklig hon som så ung fick Skiljas från denna fåfånga
Wärlden hårt var det ändå för hennes Föräldrar att mista sitt enda barn Fas-
ter hade ändå varit temmeligen lungn men Farbror hade tagit dett mycket
illa.

50 FASTER Måndtgommerij vill nu nödvändigt hafva mig till Frantzila som till
ärättning för sin Carolina. men jag vet ej ännu vad Pappa seger, derom då
han kommer hem. Jag skulle hafva mycket lust föratt fara hälst till några
månader att börja med men ej föraltid. Emellertid vill jag äfven sega dett åt
dig vad du seger om dett ändå lär det ej kunna bli fören jnemot hösten. —
Jag måste just sega för dig att jag ej als tyckte om Elias Pijonjus. Jag förstod
ej vad som feltes honom mycket järna hade talt med honom om Släktingar-
na derstedes men jag tycke att han svarte mig så fremmandaktigt och

mindre deltagande så att jag äfven slutade därmed Ett dera mådde han illa håller också var han — K. . . Jag finner att jag redan resounerat för länge j detta ämne. som du kanhända ej är rett nöid med men du måste öfverse min uppricktighet denna gongen. Eller också hafva besver och gifva mig betre tankar om honom ty du känner honom sekert till karaktern.

Goda Janne jag skulle hafva en begäran om jag skulle nennas komma dig till last, Jag är för närvarande aldeles tvert af utan Kam varföre jag skulle be dig vara så god och bestå mig en sådan jerna skulle jag önska att få en ijenombruten om du vore j tillfälle att få mig en sådan ty här äro de så dyra så dett vore synd att betala fyra Rix daler för en jenombruten kam derstedes fås den för hälften billigare. förlåt Älskade Janne att jag begär så mycket af dig. hälsa Fru Lind från mig och bed henne att hon är så god och handlar kammen åt mig Brevet Skickar jag med Härdshöfding Sundis som far till Tammefors och om han hinner så reser han ända till Häls(ingfors). Skicka kammen med Vigtor Mamma och Albert hälsar dig. Gud gifve att du nu vore frisk skrif snart till din Efvict

troгна Syster
Annette.

P. S. Bästa Janne just nu fick vi höra en ryslig händelse nemligen att Farbror Herlin blifvit död Efter blått några timmars Sjukdom.

lefv väl Goda Janne

116 TILLÄGG TILL C.. SKÅL JUNII -32

HUB, JVS handskrifssamling

Ja Frihet! Må vi uttala det; men icke det slags frihet, hvars utskrikande nu är dagens ton, en frihet foster af dessa opåkallade verldsförbättrare, hvilka, ehuru välmenande, visa sin fåvitsko och lättsinnighet genom sitt trägna och långvariga / sträfvande / möda / att förstöra Seklers Institutioner och sin ringa tvekan vid att ersätta dem efter splitter nya Theorier, hvilka tro sig genom nya Regeringsformer regenerera Staten, utan att betänka det dessa vore en nödvändig följd af den sednares sedliga pånyttfödelse. Nej må vi sträfva till det slags frihet, som Epictet ännu ägde i Slafveriets bojor, och, i det vi söke att till den höja våra medmenniskjor, följa Naturens ordning hvilken icke förstör för att frambringa nya alster, utan hvars förstöring endast är en förvandling en utveckling af det bestående. Icke är Formen förmer än den inneboende anden eller friheten ringare än dess uppenbarelse, den sednare är väl i och med den förra gifven, ja ett vilkor för dennas existence, men den frambringar densamma icke. Sann frihet är Sedlighet, sann mensklighet, och samhällsformerne dess Manifestation. Den ena saknar utan den andra all betydelse, liksom namnet menniskja utan kroppens och själens förening; men endast *om* den är fri sjelfbestämmelse, uppenbarelsen kan, likaså litet den bestämmer sig sjelf, bestämma det uppenbarade, Materien icke anden, Statsformerne icke Staten, menskligheten.

Menskliga kulturens gång liknar pendeln's Svingningar, genom sina Ständiga Aberrationer, mellan hvilka väl Sanningens stråt (perpendiculara läget) måste ligga. Under allt detta skrider dock visarn framåt. Men är svängningen svag och Aberrationen ringa, så stadnar den, och vi lefva i en död tid hvars lopp intet betecknar, tills åter en kraftig hand ger pendeln fart.